

RADY PRAKTYCZNE

Dodatek do Nr. 22

DWUTYGODNIKA „MŁODA MATKA”

TREŚĆ DODATKU: Mody. Sweterek. Opis ubranek. Wycinanki.
Kuchnia dziecięca. Obiad dziecka.

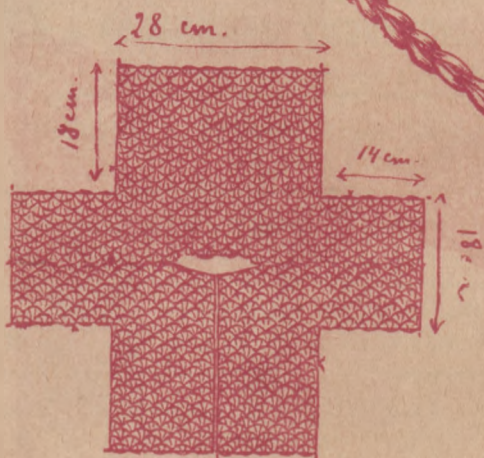

Opis ubranek na str. 4-ej.

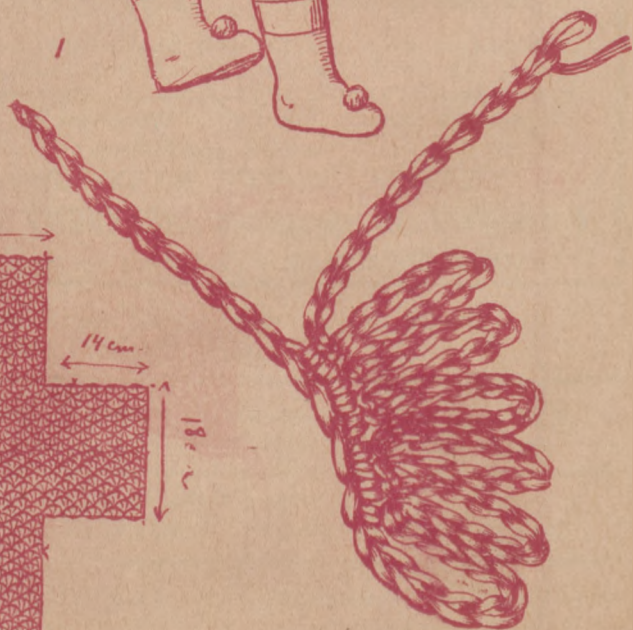
SWETEREK

1

2

3.

Sliczny sweterek dla rocznego dziecka zrobiony szydełkiem z włóczki niebieskiej lub białej „zephyr“, obrobiony dookoła imitacją baranka z białej włóczki, nieco grubszej niż sweterek.

Trzeba skroić formę z papieru podług załączonego rysunku Nr. 2 i dopasować na dziecko, by rozmiar był odpowiedni. Robiąc sweterek przykładać do formy, aby był ściśle według niej zrobiony. Forma składa się z trzech części: tył i dwa przody. Po zrobieniu zeszywa się sweterek na ramionach i z boku.

Potem obrabia się naokoło i rękawki trzy razy, w ten sposób jak to widać na rys. Nr. 3. Baranek można zrobić oddzielnie i przyszyć do sweterka. Na sweterek potrzeba wziąć 150 gram. włóczki.

Sposób wykonania: zrobić łańcuszek długości 28 cm., zawrócić, zrobić półsłupek, 5 słupków dwa razy zakręcanych, znowu półsłupek, znowu 5 słupków i t. d.; gdy dojdziemy do rękawów znowu trzeba zrobić łańcuszek, długości 14 cm. z jednej strony i 14 cm. z drugiej i obrabiać, jak wyżej wskazano przez całą długość, t. j. plecy wraz z rękawami.

OPIS UBRANEK

Rys. 1. Paltocik dla chłopczyka z jasnego angielskiego materiału. Kołnierz i mankiety z białych królików.

Rys. 2. Paltocik dla dziewczynki — z sukienka hawana, przybrany aplikacjami, głęboka falda z tyłu.

Rys. 3. Ubranko z granatowego szewiotu, kołnierz i mankiety z białego surowego jedwabiu, naszyte granatową tasiemką D. M C.

Rys. 4. Paltocik z granatowego aksamitu lub sukienka, przybrany barankiem, czapeczka barankowa.

Rys. 5. Paltocik z czarnego aksamitu przybrany guzikami. Kołnierz fantazyjny, futrzany.

Rys. 6. Kostjumek dla dziewczynki od lat 3 do 5. Sukienka i paltocik z kasha, przybrany ładnym haftem.

Rys. 3.

Rys. 4.

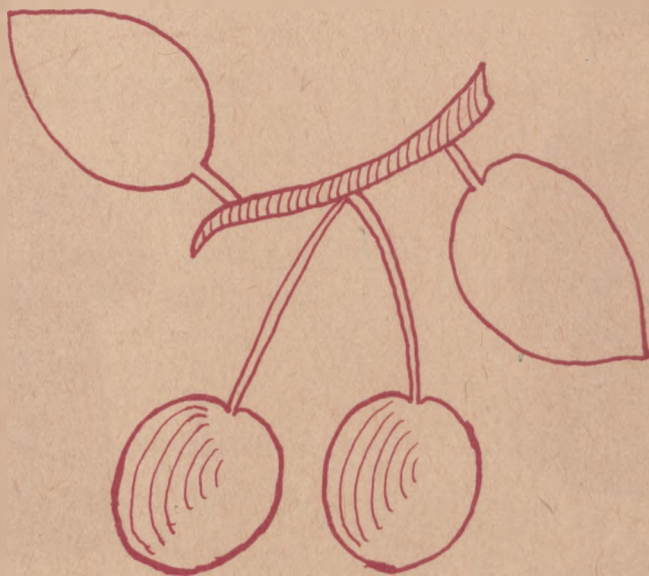
Rys. 5.

Rys. 6.

Rys. 7.

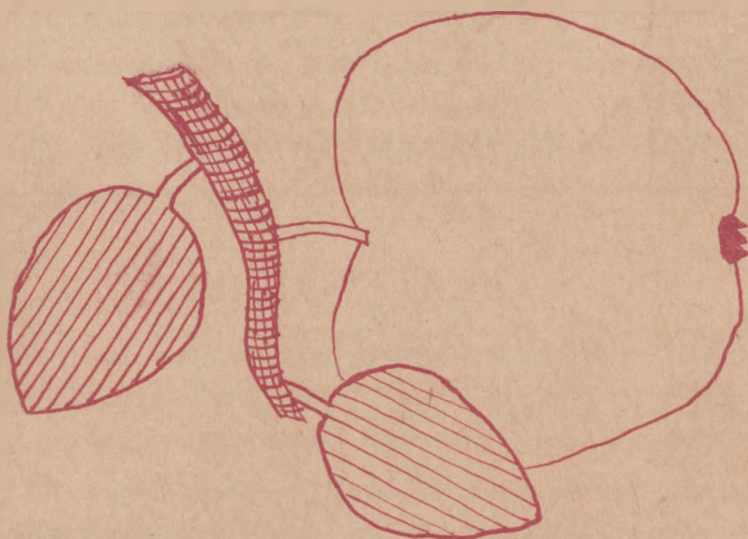
WYCINANKI

Nie chyba nie interesuje tak dzieci jak wycinanki. Arkusz kolorowego papieru i nożyczki, to ich najmilsza zabawka. Zostawione jednak same sobie dzieci często zniechęcają się, gdy widzą, że nie potrafią wyciąć tego co zamierzały. Dlatego mamusia musi przyjść im z pomocą i tak pokierować inicyjatywą dziecka, aby praca jego dała pewne rezultaty. Bo jakże to cieszy dziecko i jak dodaje mu bodźca do dalszych wy-

siłków, gdy widzi, że zrobiło coś pożytecznego, coś co ma wartość.

Wobec nadchodzącej gwiazdki można poddać dziecku myśl, aby zrobiło dla tatusia lub babci kalendarzyk. Mamusia wytnie odpowiedniej formy tekturkę lub bristol (może być czworokąt lub owal), a dziecko naklei wycinankę.

Jedną z najłatwiejszych, a bardzo miłych wycinanek są wisienki.

Nawet czteroletnie dziecko potrafi wyciąć czerwone wisienki, brązowy ogonek i zielone listki.

Trochę trudniejsze, ale też łatwe jest jabłuszko.

Naturalnie podane tu wzory są przeznaczone dla mamusi, a nie dla dziecka, które powinno robić wisienki według własnego pomysłu, ale mamusia musi mu odpowiednimi pytaniami ułatwić, przypomnieć, jak to wisienka wygląda, jakiego koloru

są listki. Potem niech dziecko samo układa wycinankę.

Ładnie wygląda jeżeli jedna wisienka jest jaśniejsza o jeden cień od drugiej, listki też mogą być ciemniejsze i jaśniejsze. Wycinanka ta jest bardzo dobra dla dzieci właśnie ze względu na dobór barw.

Jabłuszko wycina się z żółtego papieru, koniuszek czarny, a listki w dwóch cieniach zielonych.

Do naklejania na tekturkę najlepiej używać syndetikonu.

Poczynając od 2-go roku życia dziecko powinno codziennie czyścić zęby. Zęby wyczyszczone, lśniące i jama ustna wmyta to jeden z głównych warunków zdrowia naszych dzieci.

OBIAD DZIECKA

Ze względów natury praktycznej dzieci jadają zazwyczaj to samo co starsi.

Układając jednak menu obiadu, mamusia powinna pamiętać o swych najmłodszych.

A więc przede wszystkim nie używać nigdy do potraw, które się daje dziecku, octu, pieprzu i żadnych ostrych przypraw, które mogą dziecku zaszkodzić. Zamiast octu należy używać cytrynę.

Prawie wszystkie zupy są dla dzieci odpowiednie, natomiast dzieci nie zawsze chętnie jedzą mięso i nie jest pożądane, aby dzieci jadły wszystkie gatunki mięsa. O ile więc na obiad jest tłuste mięso (baranie lub wieprzowina), trzeba zrobić jakąś potrawę specjalnie dla dzieci, np. pierożki leniwe, ryż zapiekany,

marchewka z grzankami i t. p. Potrawa ta może być traktowana w całości obiadu jako legumina lub jarzyna do mięsa, a dla dzieci będzie to oddzielna potrawa. Przy wyborze tej potrawy trzeba się liczyć z tem co daliśmy dziecku na II śniadanie, a więc jeżeli dostało na II śniadanie kalafior, to na obiad można mu dać jakieś kluseczki i np. kisiel owocowy, a gdy na drugie śniadanie miało potrawę mączną, to uważać, aby na obiad była jarzyna, którą dziecko je chętnie.

Jeżeli chodzi o dobór mięs, to starajmy się dziecku dawać mięsa białe np. cielęcine, nie zapominajmy o wątróbce, możemy również dawać chudą szynkę gotowaną, którą dzieci bardzo lubią.

Odstęp między jedzeniami powinien wynosić 4 godziny.